

Formanden: Denne Sags Foretagelse nu kræver Tingets Samtykke. Jeg tør anse dette for givet, hvis ingen gør Indsigelse derimod. (Ophold). Det er saaledes givet, og jeg giver Ordet til den højtærede Indenrigsminister paa Kultusministerens Vegne.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Da dette Lovforslag blev forelagt i Folketinget, var det betydelig mere omfattende, men under Arbejdet derpaa viste det sig, at der vilde være Vanskelighed ved allerede i Aar at enes om det, medens man i det andet Ting let kunde enes om at gennemføre et Lovforslag, gaaende ud paa at tilvejebringe en Tilbygning til Universitetsbiblioteket. Da en saadan Foranstaltning maa anses for meget ønskelig og vigtig, accepterede Ministeren da, at Lovforslaget blev ændret til kun at omfatte en saadan Tilbygning, og det er altsaa i denne Skikkelse, at Lovforslaget foreligger her. Jeg skal paa min Kollegas Vegne meget anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Matzen: Det er jo ganske vist mindre heldigt, at et Forslag som dette først kommer til at foreligge for det høje Ting saa sent paa Samlingen, men desuagtet beder jeg Tinget om at skænke det velvillig Opmærksomhed og om muligt vedtage det endnu i denne Samling, thi Lovforslaget, som det foreligger, vil, hvis det vedtages, afhjælpe et Savn, som længe har været til Stede, og som hvert Aar, der er gaaet, stærkere og stærkere har gjort sig gældende. I den lange Aarrække, som er hængaaet, siden Universitetsbiblioteket blev bygget, har der naturligvis vist sig Trang til forøget Plads for den Litteratur, som i Aarenes Løb er kommen til, og som ikke kan undværes, hvis Universitetsbiblioteket skal fyldestgøre sit Formaal. Man har efter Evne bestræbt sig for at afhjælpe denne Trang, man har sat ny Reoler ind og fyldt saa godt som ethvert Rum, det var muligt at anvende, man har udvidet Lokalerne ved at inddrage Auditorier osv., som vare ledige. Men nu har det vist sig, at der ingen Udvej mere var i den Bygning, der nu haves. Saa optog Bibliotekaren Spørgsmaalet ved at henvende sig til Konsistorium med Forslag om at søge at tilvejebringe en Udvidelse. Derefter blev Sagen optaget ved Universitetet, og der blev nedsat et Udvalg, hvori saavel Bibliotekaren som Bygningsinspektøren foruden Konsistorium vare repræsenterede, og de

have undersøgt denne Sag saa grundigt, som det var muligt, og kom saa til det Forslag, der nu foreligger, og som alle vedkommende ved Biblioteket og Universitetet erklære sig tilfredse med. Naturligvis vil det medføre, at den fri Plads paa Universitetets Grund bliver indskrænket, men det er jo umuligt at undgaa, thi Tilbygningen, Udvidelsen kan ikke foregaa paa anden Maade, da den skal være i Forbindelse med Universitetsbiblioteket. Ved Ordningen af Tilbygningen har man baade taget Hensyn til at undgaa at genere de andre Bygninger, som findes der, og tillige taget arkitektoniske Hensyn, derfor borger den udmærket dygtige Bygningsinspektør, som har været med dertil. Derfor har man ved Universitetet fra alle Sider været fornøjet med det og anser det for at være den eneste mulige Ordning. Nu gik Sagen til Ministeriet, og dette bifaldt den; Folketinget har ogsaa bifaldet den, og jeg haaber, at dette høje Ting ogsaa for sit Vedkommende vil give det sin Tilslutning. Thi det vilde være af overordentlig stor Betydning, at man hurtigst mulig kan tage fat, og at den Mangel paa Plads, der nu er, kan blive afhjulpen. Ganske vist er det beklageligt, at de andre i det oprindelige Lovforslag omhandlede Bygninger ikke ere fulgte med; dem er der ikke mindre Trang til, og navnlig til at skaffe Lokaler til de Laboratoriumsøvelser, som ere en ny Gren af den akademiske Undervisning, som vi mene have en ikke ringe Betydning. Nu have vi ingen Lokaler dertil for noget af Fakulteternes Vedkommende; det juridiske Fakultet maa hjælpe sig med at leje Lokaler ude i Byen. Derfor tillader jeg mig paa Forhaand ogsaa at anbefale det kommende Forslag til ny Bygninger til Udvidelse af den akademiske Undervisning paa Universitetet til Tingets Velvillie. Det er for saa vidt beklageligt, at dette er blevet sammenblandet med Spørgsmaalet om Metropolitanskolen, og at derved Tilvejebringelsen af disse Bygninger vil blive forsinket. Men jeg haaber i alt Fald, at man vil komme til Enighed ogsaa paa det Punkt, og at saaledes ogsaa Resten af det oprindelige Forslag vil kunne blive vedtagen om ikke alt for lang Tid. I alt Fald er jeg glad ved og taknemmelig for det Forslag, som nu foreligger, og anbefaler det paa det bedste til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme endnu i denne Samling.

Madsen-Mygdal: Dersom dette Lovforslag var kommet til at foreligge for